

URZĄD GMINY SZEMUD

ul. Samorządowa 1
84-217 Szemud

Szemud, dnia 9.02.2026

UG.0003.1.2026

Pani
Agnieszka Bubacz
Radna Rady Gminy Szemud

Dotyczy: Interpelacji z dnia 19.01.2026 r.

W odpowiedzi na Pani interpelację z dnia 19.01.2026 r. w sprawie zawieszenia krzyża w sali posiedzeń Rady Gminy Szemud informuję, że od początku otwarcia Centrum Samorządowego w Szemudzie, w którym mieści zarówno Urząd Gminy Szemud jak i siedziba Rady Gminy Szemud, krzyż znajduje się w tzw. patio czyli w przestrzeni ogólnodostępnej budynku Urzędu

Jednocześnie wskazuję, że od momentu otwarcia nowego budynku Urzędu pełniła Pani funkcję sołtysa oraz brała udział w posiedzeniach Rady od marca 2023 roku, a od maja 2025 roku sprawuje Pani mandat radnej. W tym okresie nie były zgłaszane żadne wnioski ani interpelacje dotyczące potrzeby zmiany wystroju budynku Urzędu w zakresie obecności symboli religijnych.

Obecny stan funkcjonuje od lat i nie wpływał na sposób wykonywania zadań publicznych przez Radę ani na dostęp mieszkańców do jej prac.

Sekretarz Gminy
Barbara Rzeszewicz

Barbara
Rzeszewicz

Elektronicznie podpisany
przez Barbara Rzeszewicz
Data: 2026.02.09 17:15:16
+01'00'

URZĄD GMINY W SZEMUDZIE

wpłynęło dnia 2026 -01- 20

Nr..... 1648..... podpis *Mach*

Bojano, dnia 19 stycznia 2025 r.

Radna Rady Gminy Szemud
Agnieszka Bubacz

Wójt Gminy Szemud
za pośrednictwem:
Przewodniczącego Rady Gminy Szemud

INTERPELACJA

Działając na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, kieruję następującą interpelacją:

Krótkie przedstawienie stanu faktycznego:

W sali, na której odbywają się posiedzenia Rady Gminy Szemud na ścianie nie jest powieszony krzyż. Sytuacja taka ma miejsce pomimo tego, że większość, jeśli nie wszyscy radni, przynajmniej deklaratywnie, to katolicy. Zupełnie inaczej wygląda to w większości sal posiedzeń rad gmin na terenie Powiatu Wejherowskiego czy też sąsiedniego Powiatu Kartuskiego. Tam krzyż na Sali posiedzeń rady gminy jest.

Pragnę zauważyć, ale i rozwiać wątpliwości Pana Wójta, wskazując, że krzyż jest nie tylko symbolem religijnym, ale i symbolem o głębokim zakorzenieniu w kulturze zachodniej i historii. Krzyż postrzegany jest jako archetyp oraz symbol moralności uniwersalnej (poza czysto religijnym kontekstem), nawiązując do idei dobroci, ofiary i odkupienia, co ma stanowić wartość wspólną i ponadwyznaniową. Symbol ten reprezentuje fundamentalne wartości humanitarne, a nie tylko dogmaty jednej religii, co pozwala na jego obecność w przestrzeni publicznej bez naruszania zasady bezstronności władz publicznych (art. 25 Konstytucji RP).

Orzecznictwo sądowe wskazuje, że afirmowanie w przestrzeni publicznej symboli religijnych, np. zawieszenie krzyża w pomieszczeniu publicznym, nie wpływa na swobodę wyznania niechrześcijan ani osób niewierzących:

- wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26 listopada 2014 r., V ACa 729/14: „Wprawdzie szkoła powszechna jest szkołą bezwyznaniową i dlatego, jak można się domyślać, nie jest dopuszczalne wprowadzanie do jej funkcjonowania elementów religijnych, a takim jest święcenie sztandaru szkoły, to ani żaden przepis prawa nie zabrania podejmowania takiej aktywności, ani nie można tego zakazu wyprowadzić z owej neutralności światopoglądowej szkoły. Pomimo bowiem istnienia wspomnianej

zasady neutralności światopoglądowej szkoły powszechnej, można znaleźć w jej funkcjonowaniu pierwiastki religijne takie chociażby jak nauczanie w szkole religii, czy obecność w klasach lekcyjnych w wielu szkołach krzyży symbolizujących religię katolicką. Akceptowanie ich występowania na terenie szkoły świadczy o niemożności wyprowadzenia wniosku o istnieniu sprzeczności z zasadami współżycia społecznego wprowadzenia pierwiastka religijnego w szkolną rzeczywistość polegającego na poświęceniu jej sztandaru. Tak jak poprzednie, tak również ten element wpisuje się w dozwoloną i akceptowaną społecznie aktywność szkoły, co powoduje, że nie można mówić, aby jego wprowadzenie było niezgodne z zasadami współżycia społecznego. Zatem takie zachowanie dyrekcji szkoły nie jest bezprawne i nawet gdyby mogło doprowadzić do naruszenia czyichkolwiek dóbr osobistych, nie mogłoby być skutecznie kwestionowane albowiem tylko działania bezprawne mogą prowadzić do przyznania ochrony przewidzianej w art. 24 k.c.”.

- wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 grudnia 2013 r., I ACa 608/13: „W okolicznościach rozpoznawanej sprawy zasadnicze znaczenie miało ustalenie, czy eksponowanie krzyża łacińskiego na Sali Posiedzeń Plenarnych Sejmu RP może zostać zakwalifikowane jako wywieranie presji światopoglądowej na powodów, którzy wykonują obowiązki posłów na Sejm RP. W ocenie Sądu Apelacyjnego co do zasady dopuszczalne jest w demokratycznym państwie prawa eksponowanie symboli religijnych, czyli ich obecność w przestrzeni publicznej. Wolność wyznania obejmuje również wolność do uzewnętrzniania swych przekonań, indywidualnie i prywatnie, lecz także wspólnie z innymi oraz publicznie. Dawanie świadectwa słowami i czynami jest związane z istnieniem przekonań religijnych. [...] Umieszczanie krzyża w miejscach publicznych wchodzi w zakres uzewnętrzniania publicznie wyznawanej religii, co może nastąpić poprzez eksponowanie symboli religijnych. Istnieje także prawo do tzw. negatywnej wolności religijnej (czyli wolności od religii), a realizując właśnie to prawo, powodowie chcą uniknąć kontaktu z uzewnętrznianiem religii przez pozostałych członków społeczeństwa. W przypadku kolizji pomiędzy prawem jednostki do uzewnętrzniania religii z prawem do tzw. negatywnej wolności religijnej, sąd musi wyważyć, zgodnie z zasadą proporcjonalności przeciwstawne interesy obu uprawnionych grup. Udzielenie ochrony prawu do negatywnej wolności religijnej co do zasady nastąpi, gdy osoby niewierzące przedstawią dowody doznania konkretnej szkody wyrządzonej na skutek realizacji prawa do publicznego uzewnętrzniania religii przez osoby wierzące. Szkody takiej nie powoduje natomiast samo eksponowanie symbolu religijnego w przestrzeni publicznej.”
- wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 18 marca 2011 r., 30814/06: „[...] podejmując decyzję o umieszczeniu krzyży w salach lekcyjnych szkoły państwowej, do której uczęszczały dzieci pierwszej skarżącej, przy wykonywaniu funkcji, których Państwo podejmuje się w odniesieniu do wychowania i nauczania, organy władzy działały w granicach marginesu uznania pozostawionego pozwanemu Państwu w kontekście spoczywającego na nim obowiązku uznawania prawa rodziców do zapewnienia zgodności takiego wychowania i nauczania z ich własnymi przekonaniami religijnymi i filozoficznymi.”

- postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2010 r., III SW 124/10: „Pozostawienie krzyża w lokalu wyborczym, na który pomieszczenie udostępniła szkoła podstawowa, nie może być odczytane jako dyskryminacja innych wyznań ani uznane za formę kampanii wyborczej lub sposób prowadzenia agitacji na rzecz kandydatów.”.
- wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 marca 2010 r., I C 28/10: **„Skoro nauczanie religii w szkole publicznej nie jest aktem bezprawnym, to tym bardziej takim aktem nie będzie umieszczenie symbolu krzyża w budynku urzędu gminy.[...]** Osoba dojrzała, aktywna życiowo i społecznie, o ukształtowanym światopoglądzie nie może twierdzić, iż sama symbolika krzyża chrześcijańskiego w przestrzeni publicznej narusza jego godność, pozbawia go możliwości poszukiwania swoich dróg życiowych, czy powoduje ograniczenia prowadzące do odczucia wykluczenia ze społeczności lokalnej.”.
- wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 października 1998 r., I ACa 612/98: **„Sam fakt zawieszenia symbolu religijnego w budynku władzy publicznej nie jest wystarczający dla przyjęcia naruszenia swobody sumienia. [...] Symbol krzyża w sali obrad Rady Miasta Ł., jako jednostki samorządu terytorialnego, nie ogranicza swobody myśli, ich wyrażania i dialogu światopoglądowego między jednostkami bądź zbiorowościami.”.**
- wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 września 1990 r., I PRN 38/90: „[...] z zebranego w sprawie materiału nie wynika, ażeby krzyż wiszący w pokoju biurowym pozwanej Przychodni wywoływał u kogokolwiek z zainteresowanych pracowników jakikolwiek odruch niechęci czy braku akceptacji. [...] W najmniejszym zatem stopniu nie zostało uprawdopodobnione, ażeby wiszący w pomieszczeniu biurowym krzyż stanowił jakiś element narażający kogokolwiek na sytuację konfliktową lub obrażającą prawo do wolności sumienia i wyznania. Nie bez znaczenia jest także powszechnie zrozumiała, pozytywna dla kultury nie tylko chrześcijańskiej, lecz wręcz ogólnoludzkiej, symbolika krzyża.”.

Pytanie:

1. Czy w sali posiedzeń Rady Gminy Szemud zostanie powieszony krzyż, a jeśli tak, to kiedy?

Z poważaniem